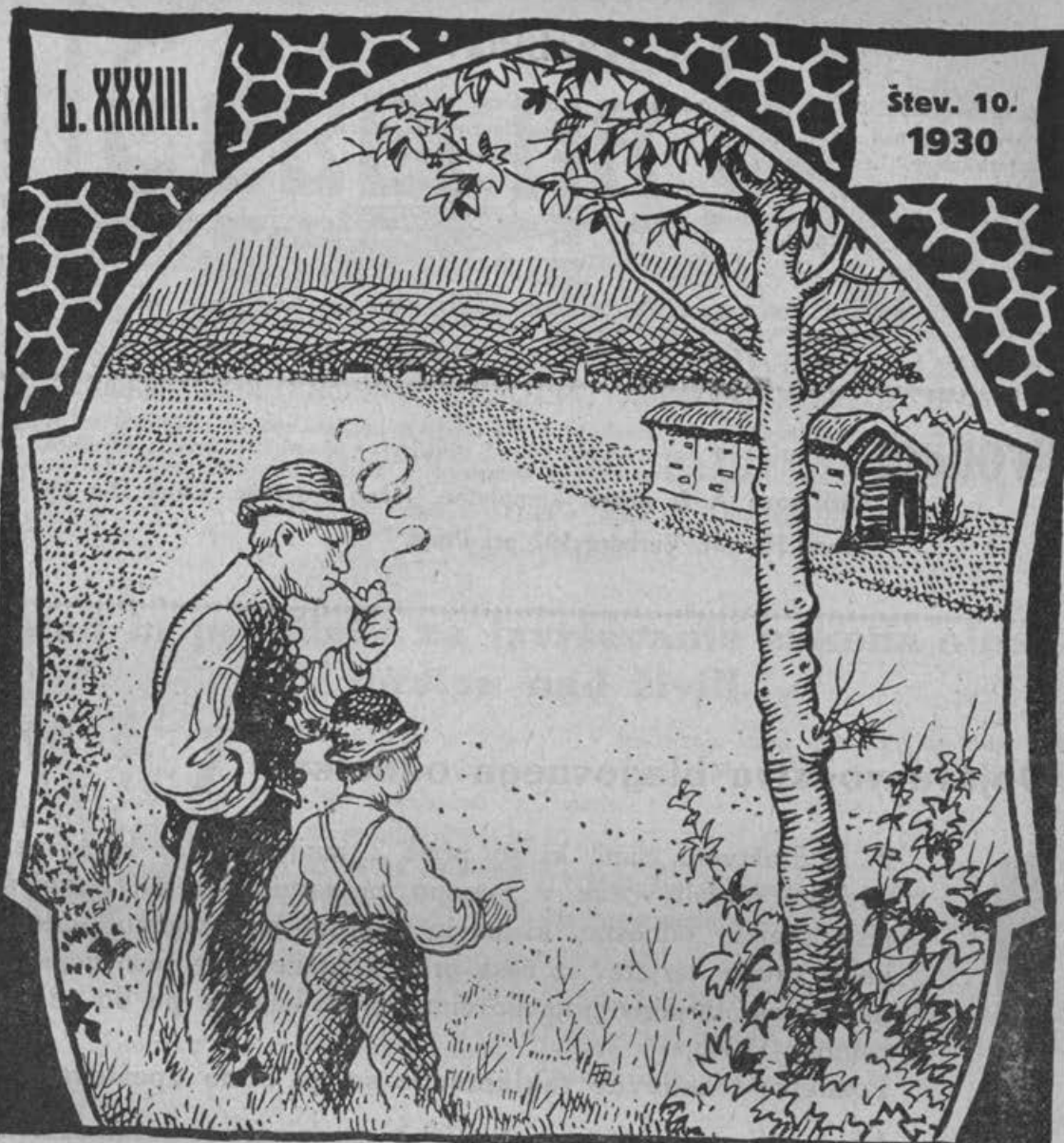

L. XXXIII.

Štev. 10.
1930

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Med in pravilnik za izvrševanje zakona o nadzorstvu nad živili	145	Cene medu	154
Ne pretiravajmo	146	Opazovalne postaje	155
Najbolj pereča zadeva	148	Prazen strah	157
Nove posode za med	150	Društvene vesti	157
Kako mi ugajajo A.-Ž. panji	151	Podružnične vesti	158
Mesečna navodila	152	Drobiž	158

Prodajam

štiri nove A.-Ž. panje, kompletne, točno izdelane. Cena Din 700'—
Franc Horvat, Vurberg 102 pri Ptuju.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

 P. n. društveni člani, ki so pred 2. junijem t. l. v blagovnem oddelku oddali vosek v zameno za satnice in teh doslej še niso prejeli, odnosno, ki imajo napram blagovnemu oddelku kako drugo terjatev iz časa pred 2. junijem, se pozivljejo, da nam svojo terjatev prijavijo čimprej, najkasneje pa do 12. decembra 1930.

Poznejše tozadevne reklamacije se ne bodo upoštevale.

Nove etikete št. 107 a in št. 107 b prodajamo le našim članom, kajti samo ti jih smejo uporabljati za svoje posode za med.

Priporočamo se za nakup čebelarских potrebščin, posebno A.-Ž. panjev najnovejšega sestava, za katere smo ceno znatno znižali.

Svoji k svojim! — Prečitajte cenik!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarstvo potrebuje: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. oktobra 1930. / Številka 10.

Letnik XXXIII.

Med in pravilnik za izvrševanje zakona o nadzorstvu nad živili.

»Službenem listu« kraljevske banske uprave Dravske banovine z dne 4. septembra t. l., kos 23., je bil objavljen »Pravilnik o natančnejših določilih za izvrševanja zakona o nadzorstvu nad živili.

Za čebelarje so važni zlasti ti-le členi:

Med in umetni* med.

Člen 114.

Z označbo »med« je dovoljeno prodajati samo čisti med čebel.

Proizvod, ki ga dobivamo, ako čebele hranimo s sladkorjem ali s tvarinami, ki vsebujejo sladkor, je treba označiti »med čebel, hranjenih s sladkorjem«, in izpisati s temno rdečimi črkami tako, da so črke najmanj 20 mm visoke.

Člen 115.

Posode, v katerih se prodaja inozemski med (uvožen), morajo imeti na vidnih mestih označbo »inozemski med«, izpisano s temnimi črkami tako, da so črke najmanj 15 mm visoke.

V fakturah, ki se nanašajo na inozemski med, je treba vedno navesti tudi izvor medu.

Člen 116.

Mešanje inozemskega dema z domačim je prepovedano.

Člen 117.**

Pri spravljanju meda v posode je treba poleg kemijske sestave paziti tudi na videz, duh in okus.

Člen 118.

Prepovedano je prodajati skisan ali drugače pokvarjen med.

Med, ki je zavrel*** ni dovoljeno prodajati na drobno.

Člen 119.

Prodajati med, ki ima več nego 25% vode, ni dovoljeno.

Člen 120.

Prepovedano je trgovati z medom, ki je barvan, potvorjen z raznimi primesmi, kakor s škrobom, škrobnim sirupom, sredstvi za konserviranje (očuvanje) itd.

rodajati se sme tu
je brez celic. Člen 121.

Prodajati se sme tudi med v satovju, ako je brez celic, ki služijo za razplod,*** in ako ni drugače onečiščen.

Člen 122.

Prepovedano je trgovati s sladkornimi proizvodi, ki so po svojem videzu, konstrukciji in barvi slični medu (umetni med).

Poleg teh členov je važen za nas tudi

Člen 127.

Medarsko in slaščičarsko blago se ne sme prodajati pod imenom, ki bi moglo kupca zavesti v zmoto, t. j. pod označbo »medenjaki« je dovoljeno prodajati samo slaščice, ki so pripravljene z medom itd.

Člen 128.

Glede posod za prodajanje medarskega blaga določa čl. 94., da ne smejo biti iz cinka niti iz pocinkane pločevine.

Pripombe uredništva.

* »Umetnega« medu sploh ni. Namesto te besede bi morala biti beseda »ponarejen« (med).

** Člen 117. je popolnoma nerazumljiv. Ni jasno, ali se besedilo nanaša na posodo za med ali na med. Tu je treba pojasnila, da ne bo zmot.

*** Ni jasno, ali velja določilo za med, ki je zavrel sam od sebe (n. pr. v vlažnem prostoru), ali za med, ki je na ognju zavrel (n. pr. pri topljenju).

****Tudi nejasno! Satja brez celic za razplod (zalego) sploh ni, kajti čebelic in trotje celice rabijo v ta namen. Ni jasno, ali je prepovedano črno satje ali pa satje, v katerem je še zalega (lectarsko blago, ki ga prodajajo čebelarji jeseni medarjem). Morda se je pri sestavi tega člena mislilo le na med v belem satju?

Z določili zgoraj navedenih členov se čebelarji ne moremo zadovoljiti, ker so v marsičem nejasna in pa tudi nepopolna. Če bi bili čebelarji pri sestavi pravilnika sodelovali, bi bila določila brez dvoma točnejša in popolnejša.

A. B.

Ne pretiravajmo!

Av gust Bukovec.

avez jugoslovanskih čebelarjskih društev« je gospodu kmetijskemu ministru predložil tiskan referat »Značaj pčelarstva u narodnoj ekonomiji« (Pomen čebelarstva v narod. gospodarstvu.

Referat je bil spisan in predložen z namenom, da kmetijsko ministrstvo opozori na izredno ugodne naravne pogoje za čebelarstvo v naši domovini, na veliki pomen čebelarstva za kmetijstvo, zlasti za sadjarstvo in važnost čebelarstva za naše narodno gospodarstvo. Končni namen referata pa naj bi bil, da se kmetijsko ministrstvo začne zanimati za napredek našega čebelarstva in posveti tej panogi tisto skrb, ki jo je vredno, skratka, da poskrbi, da naše čebelarstvo v vsakem pogledu napreduje.

Referat obsega 36 tiskanih strani. V njem so zbrani razni dragoceni podatki in

nasveti, ki naj služijo ministrstvu za podlagu delu v bodočnosti. Priznati moram, da je referat sestavljen z vso skrbnostjo in z ono ljubeznijo, ki jo zmore le človek, ki je z dušo in srcem pri čebelarski stvari. Prevelika gorečnost pa je neznanega pisatelja pri sestavi II. poglavja zavedla, da je popisal naravne pogoje za čebelarstvo v naši domovini s preveč živimi barvami. Predočil je čitatelju dobičkonosnost čebelarstva v tako sijajni luči, da se je bati, da bodo činitelji, ki jim je spis v prvi vrsti namenjen, napravili baš nasprotno zaključke, nego jih je hotel pisatelj s svojo pisavo izzvati. Panoge, ki je tako zelo dobičkonosna, kakor pisatelj navaja, pač ni treba z javnimi sredstvi podpirati, si človek nehote misli, ko čita izredno visoke dohodke, ki jih imajo p o s a m e z n i čebelarji v n e k a t e r i h letih in n e k a t e r i h blagoslovljenih krajih Jugoslavije.

Da si bodo naši čitatelji lahko sami napravili sodbo o umestnosti kritičnih na-

vedb, podajam tozadevno poglavje iz omejenega referata v prevodu.

»Malo je dežel v Evropi, ki imajo take in tolike prirodne pogoje za uspešno čebelarjenje, kakršni so in kolikor jih je v naši krasni državi in pod njenim krasnim podnebjem.

Naše šume, naši travniki, pašniki, sadovnjaki in vrtovi so bogati viri ogromnega naravnega bogastva, s katerim je priroda obilno obdarila našo domovino. To je sladki sok nektar, ki se vsako leto tvori v veliki količini v cvetovih raznih rastlin v vseh krajih naše domovine, ki ga marljive čebelice zbirajo in pretvarjajo v med, čebelarji ga pa jemljejo čebelam in izpreminjajo v denar.

Druga velika blagodat za čebelarstvo pri nas je krasno in ugodno podnebjje. Pri nas ni poletje preveč vroče, zima pa preveč ostra. Lepi in topli dnevi, ki so ugodni za življenje in delo čebele, nastopajo pri nas prej in trajalo dalje nego v Nemčiji, Češkoslovaški, Poljski in drugih državah, ki leže bolj severno od naše domovine. Razen števila panjev v naši državi na žalost nimamo nikakih drugih statističnih podatkov o čebelarstvu pri nas, nimamo podatkov, ki bi na njih podlagi mogli razvideti količino pridelanega medu in voska, poleg tega pa naravne pogoje za čebelarstvo ter tudi pomen čebelarstva za naše narodno gospodarstvo. Toda vse to je mogoče dosti jasno videti tudi iz teh podatkov:

Duhovnik v Mladenovcu, g. Milan Arsić, je imel veliko čebelarstvo in je od čebel dobival daljšo vrsto let po 2 do 3 tisoč kg medu, s katerim je redno zalaгал belgrajske trgovine. Za med je dobival letno 50 do 60 tisoč dinarjev. To znaša mnogo več nego letošnji dohodki njegove župnije.

Nekdanji siromašni učitelj v Negotinu, Arsa Pantić, je naložil dohodke od čebelarstva v delnice nekega podjetja, pa je v kratkem postal njegov najmočnejši delničar in njegov predsednik ter je zapustil svojim potomcem lepo dediščino.

Učitelj Milan Grigorijević v Zablacu pri Čačku in njegova soproga, ki je tudi učite-

ljica, sta imela od leta 1920 do letos od svojih čebel toliko dohodkov, da sta samo s temi postavila na Topčiderskem brdu pri Beogradu veliko in lepo vilo, ki je stala okoli štiri milijone (!) dinarjev.

Trgovec Nikola Mileusić v Rumi v Sremu je dobil preteklo leto od svojih čebel 4000 kg medu. To predstavlja vrednost 100.000 dinarjev (po ceni 25 Din za kg! A. B.).

Čmet Milutin V. Rajlić v Salašu Crnobarskem v Mačvi je pridelal lani 3500 kg medu, njegov čebelarški tovariš v istem kraju, Stanoje Jašić, 2500 kg, torej samo dva čebelarja skupno 7000 kg v vrednosti 160—180.000 Din. (Kdo ga je kupil po 25 Din kg? A. B.).

Užički trgovec Djordje Tomić, ekonom Milentije Veličković v Kiseljovem, prota Filip Blagojević, trgovec Stepanović in učitelj Jevtić v Smederevu in še nekateri čebelarji so pridelali po 1500 do 2000 kg medu v vrednosti 40.000—50.000 Din.

Po vaseh na levem bregu Dunava, v bližini Pančeva, Debiblata, Gavaništa, Mramorka in drugod je precej čebelarjev, ki pridelajo letno po več tisoč kilogramov medu, iskoriščajoč bogate medene vire v nepreglednih šumah lip in robinije na živem pesku v bližini teh vasi.

Kakšni in kolikšni naravni pogoji so za čebelarstvo v naši domovini, jasno kažejo tudi tile podatki:

Beograjski čebelar Milentije Dimitrijević je dobil lani 89 kg medu od enega panja.

V Vrbanji je pridelal lani čebelar Lovro Peradin povprečno po 100 kg medu na panj.

V Nikincima v Sremu je dobil čebelar Anton Parcen čez 100 kg medu na panj.

V Praovu v Sremu so pridelali trije kmečki čebelarji 1870 kg medu od 11 panjev, torej po 170 kg za panj.

V Crnobarskem Salašu v Mačvi je dobil lani seljak Miljutin Rajlić po 80 kg medu na panj. Najboljši panj je dal 113 kg medu.

Zaradi takih naravnih pogojev za čebelarstvo nas lahko zavidajo čebelarji iz mno-

gih drugih držav, ki so srečni in zadovoljni, ako dobe po 30 do 40 kg na panj.«

Ti podatki kažejo, da so p o s a m e z n i čebelarji v n e k a t e r i h krajih naše domovine dosegli »lani (1928?) rekordno žetev medu. Pri večini čebelarjev pa ni omejeno, kako je bilo s pridelkom v prejšnjih letih in kako v poznejših. Vsi pa vemo, da so posebno medene letine izredno redke in da moremo povprečni letni donos za določeni kraj izračunati šele na podlagi 10 letnih podatkov. Leta 1928. so pridelali čebelarji, ki so imeli čebele v paši v neposredni bližini jelovih gozdov pri Ljubljani, Logatcu, Rakeku in ponekod na Dolenjskem nad 50 kg na panj, kdor jih je pa postavil jeseni v dobro ajdovo pašo, pa celo 70 kg na panj. Toda tolikega pridelka ne pomnijo čebelarji že 30 let in še ta je bil le v zgoraj navedenih krajih, do čim je pa vsa ostala Slovenija imela slabo medeno letino. Zaradi tega nikakor ne kaže tega uspeha obešati na veliki zvon, ker ni nikako merilo za »izredne naravne pogoje za čebelarstvo« pri nas.

Brez dvoma so v Jugoslaviji kraji, kjer je mogoče s prav lepim uspehom čebelariti, še več je pa krajev, kjer so čebelarji v neprestani borbi za svoj obstanek, kraji, kjer znaša p o v p r e č n i medeni pridelek komaj 5—10 kg na panj. Taki kraji niso

samo v Sloveniji, marveč tudi v Hrvatski, Bosni, Dalmaciji, Banatu in Srbiji. Ako bi bila vsa Srbija res obljubljen dežela za čebelarstvo, bi se moral iz društvenega čebelnjaka na Topčideru pri Beogradu cediti med v potokih, ne pa da po več let tam ne slišijo brnenja točila.

II. poglavje zgoraj omenjenega referata je torej v kričečem nasprotju z dejstvi in spominja na Potemkinove vasi. Podatki o velikih žetvah medu so morda verjetni, ne predstavljajo pa nikakega povprečnega merila za dobičkanost našega čebelarstva. So pa med njimi tudi podatki, ki naravnost izzivajo k — neverjetnosti, n. pr. vila za 4 milijone. Recimo da ima g. Gligorijević 400 panjev s p o v p r e č n i m letnim donosom po 50 kg na panj = 20.000 kg medu po 15 Din = 300.000 Din letno, v devetih letih 2.700.000 Din. Kje je režija, kje so davki, kje slabe letine? Uspehi g. Gligorijevića so tako bajni, da ne gredo v mojo trdo slovensko butico (in mislim, da tudi še v marsikatero drugo ne!).

Pa dosti o tem! Žal mi je, da sem se moral v to zadevo vtakniti, toda nisem mogel drugače, ker je referat »Saveza« skupna zadeva vseh jugoslovanskih čebelarjev in nam ne more biti vseeno, kaj piše p o s a m e z n i k v imenu v s e h č e b e l a r j e v. Mi take propagande za čebelarsko stvar ne moremo odobravati.

Najbolj pereča zadeva.

Rudolf Gallob v Mežici.

bčni zbor v Celju je minil in zopet preišljujemo, kako bomo uredili prodajo medu. Kakor smo čitali v 8. številki »Sl. Č.«, se je odločilo osrednje društvo za posredovanje pri prodaji medu na povsem nov način. Želeti je, da bo bodočnost res pokazala več uspehov. To pa zavisi največ od vodstva blagovnega oddelka (? Ur.).

Želim blagovnemu oddelku mnogo uspeha pri posredovanju, da bi našel po mestih, letoviščih in v tujini po časnikih ter s pismenimi in osebnimi ponudbami prav dosti kupcev! Ako se mu to ne posreči, bomo zopet velik korak bliže oni ideji, ki je že tolikokrat propadla in ki smo jo spravili žali Bog ali hvala Bogu, kakor hočete, zopet na mrtvo točko. Mislim, da o tem še ni izpregovorjena zadnja beseda. Čas bo prinesel v tej ali oni obliki to,

kar potrebujemo. Dobra stvar dozoreva počasi in dolžnost naša je, da pospešujemo ta razvoj, da se čim prej približamo cilju.

Ogromno delo čaka blagovni oddelek, ako se mu posreči uresničiti načrt osrednjega društva, vendar moramo misliti tudi na to, da prevedejo mnogo medu neposredno tudi čebelarji sami. Tudi tukaj bo moralo društvo pomagati. V čem pa naj bi bila ta pomoč?

Vodstvo blagovnega oddelka naznanja v svoji objavi, da dobimo v kratkem pravilne nove posode za med po $\frac{1}{2}$ kg, 1 kg in 5 kg. Interes blagovnega oddelka je, da proda čim več takih posod. Znano mi je, da ima blagovni oddelek lepe etikete, ki so namenjene, mislim, za posode po 25 kg. Društvo naj bi založilo tudi enake etikete za posode po $\frac{1}{2}$ kg, 1 kg in 5 kg, ki bi se ne oddajale posameznim članom, temveč podružnicam po naročilu. (So že založene! Ur.)

Naše stremljenje mora iti za tem, da izpodrinemo na trgu slab in ponarejen med, ki se prodaja povsod brez garancije. Izložbe prodajalcev medu v mestih nam kažejo jasno pot, ki naj jo uberemo pri prodaji medu. Pred kratkim sem opazil v neki izložbi veliko steklenico medu z nalepljenim napisom s črnilom: »Pristen akacijev med kg 26 Din«, niže spodaj pa več steklenic medu brez napisa s priloženim listom: »Cvetlični med kg 16 Din.« (Komentar nepotreben!)

Brez dvoma imamo po večini napredni čebelarji pristen trcan med. Drugo vprašanje je, če ima vsakdo tudi sortiran, nepokvarjen, popolnoma čist in goden med. Dognati vse to bi bila zadeva postaje za kontrolo medu, ki bi morala imeti pri vsaki podružnici svojega poverjenika.

Za zelo važno in pomembno smatram prodajo medu pod garancijo v posodah z lepimi barvnimi etiketami »Čebelarškega društva za Slovenijo« po $\frac{1}{2}$ kg, 1 kg, 5 kg in 25 kg.

Etikete bi se smele oddajati le po podružnicah tistim članom, ki bi želeli pro-

dajati med v posodah z etiketami. Blagovni oddelek bo sigurno prodajal posode brez etiket. Med bi se seveda moral kontrolirati po podružnici in na etiketi, poleg žiga podružnice, bi moralo biti še ime čebelarja. Potem bi bila izključena zloraba etiket in dana možnost za kake pritožbe. Težko verjamem, da bi bil kak čebelar, ki bi natočil v take posode slab med, saj bi trpel vse posledice sam. Odgovoren bi bil podružnici, podružnica pa društvu v Ljubljani. Natančnejši predpisi bi se določili s posebnim poslovnikom. (Vse to se že vrši! Ur.)

Mnogo bi pomenilo za nas, ako bi na trgu strogo ločili pridelek čebelarjev članov »Čebelarškega društva v Ljubljani« od drugega medu, ki je v prometu, pa naj bo dober ali slab. Čebelarji bi potem morali postati člani našega društva. Prisiljeni bi bili med pravočasno, t. j. le godnega točiti, sortirati in dobro prečistiti. Prodali bi ga potem mnogo več in po ugodnejših cenah, nego so sedanje, posebno ako bi društvo poskrbelo še za uspešno reklamo v časopisih. Brez strahu bi lahko stavili svoj pridelek na razpolago blagovnemu oddelku, recimo v posodah po 25 kg, ker bi s tem prihranili blagovnemu oddelku mnogo nepotrebnega dela. Polagoma bi s tem onemogočili prodajo slabega, nečistega in negodnega medu.

Čebelarško društvo ima priliko, da po svojem strokovnem listu zainteresira čebelarje za napredno čebelarstvo. Vsaka podružnica bi lahko poslala po enega delegata na eventuelni tečaj za spoznavanje dobrega medu. Društvo bi si na ta način vzgojilo cel kader dobrih poznavalcev dobrega pridelka. Pri praktičnem udeleževanju bi se ti še primerno izpopolnili. Pridobili bi si mnogo novih članov. Zbirali bi lahko razne statistične podatke, ki so za prospeh naprednega čebelarstva brez dvoma jako potrebni. Razstave medu bi dobile popolnoma drugo lice. Razvoj društva bi gotovo hitreje napredoval.

Čebelarstvo bi postalo v resnici kmetijska panoga, ki bi prinašala kmetu posebno v hudih časih več koristi nego sedaj. Trгоvec bi se lahko založil s pristinim neoporečnim blagom. Kupovalci bodo uživali res samo pristen dober med, ki ima zares v sebi ono, kar mu pripisujemo: veliko zdravilno moč. Izginil bo polagoma ponarejeni med, katerega je menda dosti v prometu.

Napisal sem to vsem čebelarjem v premislek in društvu v uvaževanje zgolj zaradi tega, ker je čebelarstvo pri nas pre-

cej razvito in me vsak čebelar sprašuje kam naj gre z medom, posebno tisti, ki ga imajo večje množine, pa nikakih zvez. Je res čas, da začnemo resno o tem razmišljevati, ker preti nevarnost, da ga bodo pričeli nekateri prodajati po 10 Din v škodo vsem drugim. (Se že godi! Ur.) Ako ničesar ne storimo, ne bomo pospeševali čebelarstva, ampak prišli polagoma tako daleč, da bo vsak čebelaril samo za svojo potrebo. To pa ni namen pravega čebelarstva. Treba je čebelarje obvarovati izgube tega, kar potrošijo za čebele.

Nove posode za med.

se je društveni blagovni odelek neprestano trudil, da bi priskrbel svojim odjemalcem

a nadrobno prodajo medu nismo doslej imeli resnično dobrih in ličnih posod. Odkar so se stekleni kozarci tako podražili, da je posoda skoraj dražja kot med,

iztočiti, ker nima posoda na znotraj nikakega roba, da bi med mogel zastajati

Posodi za $\frac{1}{2}$ kg in 1 kg sta opremljeni z ročko, ki je v zvezi s patentnim odpiralom, ki pokrovček avtomatično odpre, ako ročko navzgor privijemo.

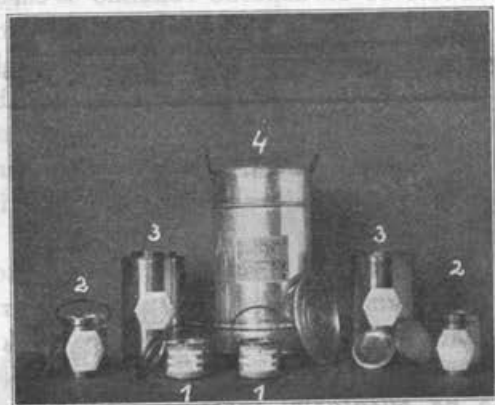
Posoda za 5 kg je iz istega blaga kakor manjši posodi, ima pa dvojni pokrov. Notranji je tak kakor pri posodi za 25 kg, zunanji je pa na vijak in ima pripravo, da posodo lahko opremimo s plombo, ako hočemo med poslati po pošti.

Nove posode prodaja blagovni oddelek pod značko »Slovenija posode za med«. Cene so razvidne iz cenika blagovnega oddelka (zap. št. 95 do 97).

Prepričani smo, da bodo nove posode naše čebelarje prav posebno razveselile. Na posode spadajo tudi nove lične etikete, ki jih je založil blagovni oddelek.

Pa to še ni vse. V kratkem dobimo tudi majhne poceni posodice za med po 10 dkg, $\frac{1}{8}$ kg in $\frac{1}{4}$ kg. Te bodo iz parafinirane lepenke in bodo posebno vabljive zunanosti. Pogajanja s tvornico so že v teku.

Naše čebelarje vabimo, da prav živahno segajo po novih posodah za med. Naj ne prezrejo, da je **vabljava in pripravna posoda** vsakemu čebelarju potrebna za prodajo medu na drobno in da si bo le s tako posodo privabil kupce in pridobil stalne odjemalce.

posodo, ki bi ustrezala vsem zahtevam: praktičnosti, lepi zunanosti in nizki ceni.

Sedaj smo dobili izredno lične in praktične nove posode za med po $\frac{1}{2}$ kg, 1 kg in 5 kg. Oblika je razvidna s slike. Posode so iz bele pločevine. Znotraj so bele, zunanji pa vernirane (prevlečene z zlatorumenim lakom). Pokrov zavzema celo širino posode. Med je mogoče do zadnje kaplje

Kako mi ugajajo A.-Ž. panji?

Peter Zahija na otoku Krku.

e šestnajst let čebelarim v A. Ž. panjih. Leta 1914. sem počel čebelariti s štirimi A. Ž. panji na devet satov, ki sem jih bil kupil pri Žnidersišču v Ilirski Bistrici.

Drugo leto sem zopet kupil pri Žnidersišču dva taka panja. Kasneje sem kupil še tri take panje na 10 satov pri »Čebelariskem društvu« v Ljubljani. Leta 1918. sem dal narediti tri panje z enim plodiščem in z dvema mediščema. Vse te panje imam še sedaj v rabi. In uspeh? To leto sem svojemu nečaku, kmetskemu fantu začetniku v čebelarstvu, naročil štiri A.-Ž. panje na devet satov. Zakaj? Uvidel sem med tem, da so najboljši za naše kraje A. Ž. panji z devet sati. Ako bi moral za sebe naročiti nove panje, vedno bi naročil take na devet satov, ker niso niti preveliki niti premajhni. Panje z dvema mediščema ne bi nikdar več naročil, niti jih drugemu priporočal. Mene je bilo zavedlo leto 1917., ko smo vsakih osem dni točili in članki v »Sl. Č.«, kako Američani samo podstavljajo nova medišča in šele na koncu paše točijo. Takega leta pri nas več ni bilo — do letos, a tudi to leto so se mi spomladi najbolje obnesli panji z devetimi sati. Panji so mi dali povprečno po 40 kg kaduljnega medu, ki je svetel kakor solnce. Panji z desetimi sati in z dvema mediščema so dali le po 40 kg medu, panji z devetimi sati so pa dali čez 40 kg. To se je pokazalo ne le samo letos, nego morajo vsako leto panji z devetimi sati pomagati pri točenju medu večjim, da dobim povprečno na vsak panj enako količino medu.

Zakaj je pri nas bilo letošnje spomlad toliko medu? Vzrok tiči v dežju. Drugod spomladanski dež škoduje, pri nas pa koristi. Pri nas je mnogo topleje, in dež spomladi ne traja več dni zaporedoma, zaradi tega žajbelj, ki je glavna spomladan-

ska paša, mnogo bolj cvete, bolje medu in cvetenje traja dulje. Kadulja (žajbelj) medu tako jako, da jo otroci trgajo in sesajo sladkost iz njega.

Večkrat čitam v »Slov. Čeb.«, kako nekateri pišejo o napakah ali hibah A. Ž. panja, pa jih nisem mogel nikdar opaziti. Tem dopisnikom se samo čudim. Vsako leto se ravnam po navodilih, ki so bila objavljena v »Čebelarju« še v tisti dobi, ko se je v »Čebelarju« največ razpravljalo o A. Ž. panju. Ako je leto količkaj dobro, pa se ne morem pritožiti.

Res je, da mi vsako leto smuknejo matice v panjih na deset satov in v panjih z dvema mediščema po prestavljanju z plodišča v medišče, pa to ni napaka ali hiba panja, nego so temu krive matične rešetke, ki niso bile pravilno izdelane. V početku sem matice vračal v plodišče, pa mi je to kmalu presedalo. Zato sem jih letos pustil, kamor so ušle, pa sem točil spodnje sate. Pri prestavljanju sem bil dal v dva panja devet novih satnic. Ker je matica s tistega sata, ki sem ga pustil pri prestavljanju v plodišču, pobegla v medišče, sem našel v plodišču popolnoma mlado satje, ki še nikdar ni bilo zaleženo in sem iz njega točil med, ki je bil skoraj bel.

Naši preprosti čebelarji in tisti, kateri čebelarijo v Baračevkah, pridejo večkrat pogledat moj čebelnjak. Kadar odprem vrata panja in potegnem kak sat iz njega, tedaj vzklikajo: »Oh, pri nas je to vse drugače, nego pri nas. Lahko vam je čebelariti!« Izprašujejo me, koliko stane en panj, in ko jim povem znesek, se malo za ušesi praskajo. Vse jim je prav pri A. Ž. panju in vidi se, da bi radi čebelarili v njem, samo cena se jim zdi previsoka, kajti Baračevke jim napravijo domači mi-zarji bolj poceni.

Čebelarim samo z A. Ž. panji in vedno sem bil z njimi prav zadovoljen in vesel.

Videl sem tudi druge sisteme panjev in ne pravim, da so slabi, ali vendar niso A. Ž. panji.*

* Jako nas veseli Vaša nepristranska in pravilna sodba! Prosimo, oglasite se še kaj. Zelo bi naše čebelarje zanimala čebelarske in pašne razmere na Krku. — Op. ured.

Mesečna navodila.

Henrik Peternel v Bukovem žlaku.

November in december.

Po končanem zazimljenju čebel nastopi doba miru za čebele in čebelarja. Čebelar, ki je vestno opravil jesenska opravila v svojem čebelnjaku, naj pusti panje potem v miru, a s tem ni rečeno, da naj zanemarija čebele.

Dokler še ni zimskega vremena, naj stopi čebelar vsaj enkrat na dan v čebelnjak in naj ima odprte oči in poslušna ušesa. Vsak nedostatek, ki ga vidi, naj hitro odpravi mirno in brez ropota, da ne vznemiri čebel. Ako se oglasi kak panj z nemirnim šumenjem, ki noče ponehati, naj išče vzrok nemira. Ako je žrelo odprto, da more zrak v panj in ni toliko zavarovano, da ne more rovka vanj, tedaj je panj ob matico. Da ne bo čebelar po nepotrebem ob kako dragoceno rezervno matico, naj vselej vsaj dvakrat prav temeljito pregleda sumljivi panj. Ako resnično ni matice in se čebele nočejo pomiriti ter po pregledovanju še močneje šumijo, je treba panju dodati rezervno matico. Matico dodamo panju na tak način kot spomladi, a še boljši je način, ki ga izvajam v svojem čebelarstvu že dolgo dobo let, in sicer vedno s popolnim uspehom.

Matico dodam takole. Brezmatičnemu panju odprem medišče, zvečer pa denem

vanje celo rezervno družino z matico vred, tako da pride sat z matico kot zadnji v medišče. Seveda ostane red satov isti, kakršen je bil v rezervni družini. Nato zaprem panj in se ne brigam zanj teden dni. Seveda moram zapreti žrelo rezervnega panja in iz njega spraviti vse čebele, ki bi sicer poginile. V prihodnjih dneh si izprosijo čebele rezervne družine, ki priletavajo na staro mesto, sprejem v sosednjih panjih. Sicer pa ostane mnogo starih čebel v novem panju, zlasti ako je vreme prve dni po preselitvi neugodno za izlete.

Kako se brezmatična družina skozi rešetko sprijazni z rezervno, ki sem jo postavil v medišče, se ne brigam, čim vidim drugo jutro, da so se čebele pomirile, in to je bilo dosedaj v vseh primerih. Čebelar naj se ne prestraši, ako vidi, da cepajo z brade posamezne čebele, ki so jih pčile druge čebele. To nima pomena, so pač žrtve obmejne črte med obema družinama, preden so se sprijaznile, ali pa so oklane čebele nepomirljive sitnice, ki nočejo druge matice kakor ono, ki so jo izgubile.

Čez teden dni ali pa pozneje, ako ni vreme primerno, poiščem matico v medišču, izpraznim deloma plodišče in predstavim iz medišča matico in dva sata, enega na desno, drugega na levo sata z matico v plodišče. Sate, ki so odveč, ome-

tem in spravim. Nato panj primerno za-
pažim za zimo.

Menda tudi ni nobenega pravega čebelarja, ki se ne bi pomudil pred čebelnjakom, ko izletavajo čebele kakega toplega dne. Kar opazi, si naj zapomni ali pa zapiše, n. pr. družine, ki še prinašajo obnožino, in tiste, ki je ne donajajo več; sploh vse, kar je zanimivega. V prihodnjem letu bo opazil ravno tako razliko med družinami, kakor se razlikujejo glede teh pojavov, in sicer razliko v zaleganju, rojivosti in donosu medu. Na podlagi teh razlik bo lahko razmnožil družine, ki mu uĝajajo glede na njegove čebelar. razmere, omejil pa število nevšečnih družin.

Na podlagi celoletnih izkušenj naj čebelar začne misliti na prihodnje leto in si pravočasno naroči vse, kar potrebuje za prihodnje obratovanje.

Kakor pri vsaki panogi kmetijstva in gospodarstva sploh, je potrebno, da tudi čebelar pridno rabi pero in črnilo. Spomin nas pri malem številu panjev sčasoma za-

pusti, kaj šele pri večjem številu tekem let.

Pred vsem mora imeti čebelar svojo »glavno knjigo«: beležnico z listi, ki se ne dajo iztrgati. Taka beležnica stane 3 do 5 Din. Vanjo zapisujemo vse, kar je v zvezi z domačim čebelarstvom, n. pr.: 8. 6. zapazil v panju št. 7 godne matičnike. Prvca iz panja št. 20 vsadil v panj št. 23. V panju št. 1 pojejo matice. — 9. 6. dež ves dan. Akacija je odcvetla. 10. 6. Roj drugec iz panja št. 1 vrnil starcu, matice polovil, zaprl in spravil v panj št. 20, ki je dal prvca 8. 6., itd.

Šele iz glavne knjige prenašamo podatke v pomožne listine. Glavno knjigo hranimo skozi leta. Iz nje lahko razvidimo vse dogodke v preteklosti, ki smo jih že zdavnaj pozabili. Tudi čas glavne paše, množino natrcanega medu in sploh vse najdemo v tem malem zapisniku.

Drugo, kar čebelarjem priporočam, je »zrcalo čebelnjaka«. Na precej velik in trden papir si narišemo panje kakor jih vidimo v čebelnjaku od znotraj, n. pr.

<p>1930</p> <p>Št. 1.</p> <p>Mat. oprraš. 12.6.</p> <p>3. 7. iztočil 7 satov 15. 6. iztočil 7 satov</p>	<p>1929</p> <p>Št. 3.</p> <p>3. 7. iztočil 7 satov 15. 6. iztočil 8 satov</p>	<p>1929</p> <p>Št. 5.</p> <p>1. roj iz št. 4</p>	<p>1930</p> <p>Št. 7.</p> <p>2 roj iz št. 4 Matica opráš. 15. 6.</p>
<p>1930</p> <p>Št. 2.</p> <p>Prelega! Mat. opráš. 10. 6.</p> <p>3. 7. iztočil 8 satov 15. 6. iztočil 8 satov</p>	<p>1930</p> <p>Št. 4.</p> <p>Matica opráš. 20. 6.</p> <p>3. 7. iztočil 3 sate 15. 6. iztočil 7 satov</p>	<p>1929</p> <p>Št. 6.</p> <p>1. roj. iz št. 1</p>	<p>Št. 8.</p>

Posamezni predelki pomenijo panje, ki imajo vsak svojo številko. Panj št. 1 je plemenjak iz prejšnjega leta. Imel je čez zimo matico iz leta 1929., pa je dal prvca, ki je sedaj v panju št. 6. Starost matice je povsod razvidna iz male številke nad številko panja. Ker je družina v panju št. 1 imela prvotno matico iz leta 1929., a dala

roj, je ta matica sedaj v panju št. 6 znamenovana z malo številko 29. Mala št. 29 pri panju št. 1 je prečrtana, ker ni te matice več tam, ampak je v njem letošnja, zaznamovana s št. 30, to je, iz leta 1930., ki se je oprášila približno 12. junija, kakor je to dognal čebelar pri pregledu in zapisal pod številom panja 1. Panja št. 2

in 3 nista rojila in sta imela pozimi matici iz leta 1928., oziroma l. 1929., a družina v panju št. 2 je prelegla matico, ki se je oprasila okoli 10. junija. Družina v panju št. 4 je dvakrat rojila. Prvec je v panju št. 5, drugec v panju št. 7. Mladi matici drugca in starca sta se srečno oprasili, prva okoli 15. junija, druga okoli 20. junija. Panj št. 8 je ostal letos neobljuden. Opombe spodaj v vsakem predelku nam kažejo, koliko medu je dala družina. Pri družini v panju št. 1 vidimo, da je dal pri prvem točenju 7 medenih satov, pri drugem 7 itd.

Nekateri zabeležujejo vse te dogodke na vrata panja, pa se nerodno berejo. Mnogo bolje je to razvidno iz listine po gorenjem vzorcu. Ni mi treba niti iti v čebelnjak, ker razberem vse doma v sobi iz listine, posebno pred vsakim delom.

Zelo važna listina je rodovnik matic. Resnica je, da nikdar zanesljivo ne vemo, je li matica res tista, kakor mislimo. Rodovnik je takšen:

Leta 1925	24 Št. 3						
Leta 1926	26 Št. 3						
Leta 1927	26 Št. 3						
Leta 1928	<table style="margin: 0 auto; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 0 10px;">28</td> <td style="text-align: center;">26</td> </tr> <tr> <td style="padding: 0 10px;">Št.3</td> <td style="text-align: center;">Št.11</td> </tr> </table>	28	26	Št.3	Št.11		
28	26						
Št.3	Št.11						
Leta 1929	<table style="margin: 0 auto; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 0 10px;">28</td> <td style="padding: 0 10px;">29</td> <td style="padding: 0 10px;">29</td> </tr> <tr> <td style="padding: 0 10px;">Št.3</td> <td style="padding: 0 10px;">Št.11</td> <td style="padding: 0 10px;">Št.15</td> </tr> </table>	28	29	29	Št.3	Št.11	Št.15
28	29	29					
Št.3	Št.11	Št.15					
Leta 1930	<table style="margin: 0 auto; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 0 10px;">30</td> <td style="padding: 0 10px;">29</td> <td style="padding: 0 10px;">20</td> </tr> <tr> <td style="padding: 0 10px;">Št.3</td> <td style="padding: 0 10px;">Št.11</td> <td style="padding: 0 10px;">Št.15</td> </tr> </table>	30	29	20	Št.3	Št.11	Št.15
30	29	20					
Št.3	Št.11	Št.15					

Iz vzorca razvidimo, da je bila l. 1925. prvotna matica stara eno leto (iz l. 1924.).

To kaže mala številka 24. Leta 1926. je panj prelegel; leta 1927. je ostalo vse nespremenjeno; leta 1928. je dala družina prvca, ki je bil vsajen v panj št. 11 s staro matico iz l. 1926., stavec (št. 3) pa je dobil novo matico; leta 1929. je stari plemenjak ostal neizpremenjen in je šele leta 1930. prelegel. Leta 1929. je prvec v panju št. 11 izgubil matico iz l. 1926., a dal je pevca, ki je bil vsajen v panj št. 15 (mlada matica iz l. 1929.), a tudi plemenjak v panju št. 11 je dobil srečno novo mlado matico; leta 1930. se pa pri družinah v panjih št. 11 in 15 ni nič izpremenilo.

Na podlagi rodovnika lahko opazujemo lastnosti raznih rodov matic. Ker nam ni mogoče paziti na vpliv moške živali, trota, na čebelni rod, je seveda naše opazovanje nepopolno. A vendar moremo tekom let izločiti cele rodove matic, ki nam ne uga-jajo. Če to delamo, bomo gotovo sčasoma dosegli izboljšanje domačega plemena. To je velike važnosti ne samo za posamez-nega čebelarja, ampak za čebelarstvo ce-lega okraja. Kadar bomo imeli dovolj prašilnih postaj, bo mogoče s popolno gotovostjo dognati pri maticah oplojevalca, trota, za sedaj pa se moramo zadovolje-vati z izločevanjem manj vrednih matic in z množitvijo izbornih matic.

Sicer pa moram pripomniti, da ne sme-mo pričakovati prevelikih takojšnjih uspe-hov pri odbiranju matic, a naši zanamci bodo gotovo želi sadove našega prizade-vanja.

Cene medu.

Josip Verbič — Ljubljana.

ljubljski trgovec I. Z. je zadnje dni avgusta t. l. preplaval tukajšnje živilsko tržišče in njegovo okolico z reklamnimi listi, s katerimi ponuja gospodinjam ajdov, jelkov in zdravilni (?) med po 12, cvetličnega pa po 16 Din. Trgovcem in gostilničarjem ob-

ljublja pa še znaten popust. Ker je treba plačati od vsakega kilograma 1 Din trošarine, ga more I. Z. plačati čebelarjem le po 7—11 Din.

Na enostavni poziv med »malimi oglasi« v dnevnikih so mu došli vzorci in ponudbe od vseh strani. Dobiva ga pa baje večinoma od velečebelarjev.

Odbor ljubljanske podružnice je sklenil, da priporoča svojim članom in tudi dru-

gim čebelarjem, naj ne prodajajo nobena medu na debelo pod 12 Din, cvetličnega pa ne pod 15 Din kilogram.

Gospod Močnik piše v današnjem poročilu za opazovalne postaje, da je neorganiziranost čebelarjev kriva slabih cen medu. V časopisih pa beremo, da je splošna gospodarska kriza, ki tudi ne prizanaša organiziranim članom različnih kmetijskih panog. V letošnji septemberski številki poroča »Centrala za posredovanje kupčije z medom«, da se kljub temu, da so se cene medu letos znižale in natančno določile, med še vedno ponuja pod najnižjimi cenami. Isto sem bral pretekli te-

den tudi o hmeljarjih. Vinogradniki so v stalni krizi. Mlekarji so menda vsi organizirani. Vendar ponuja zgoraj omenjeni trgovec domačega emendolca po 16 Din, zadruga ga prodajajo pa po 24 Din in dražje.

Iz navedenega lahko sklepamo, da bodo pri kakršnikoli čebelarski organizaciji ostali zgagarji, ki bodo rušili cene. Poleg tega moramo upoštevati, da med prihaja k nam tudi iz drugih krajev.

Načelstvo čebelarskega društva vidi delni izhod iz krize v prodaji kontroliranega medu, ki se bo po predpripravah sodeč še letos uvedla.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Mesečno poročilo za avgust 1930.

Paša na otavi v prvi polovici meseca je komaj vredna, da jo omenim. Izpiralo jo je pogosto deževje, ki se je ponavljalo že od začetka julija. Čebelarji so se že bali, da bodo oblaki stresali svojo mokro vsebino tudi v drugi polovici meseca. Resno so premišljali, ali naj čebele pustijo doma, ali naj jih prepeljejo v ajdovo pašo. Pa čebelarji so podjetni. Nočni potniki so tik pred Velikim Šmarnom srečavali po vseh cestah vozove s panji.

Ko so bile čebele razmeščene po pašiščih, so se vremenske razmere temeljito spremenile. Od 17. do zadnjega dne v mesecu ni nobena postaja razen Vržeja in Jarenine zabeležila padavin. Bohotna ajda je dosegla višek medenja med 23. in 25. avgustom. Od tega časa se je pa donos znatno zmanjšal, večinoma pa je prenehal. Kratko koreninasti ajdi sta postala tla in zrak presuha.

Izdatnost ajde v naše svrhe ni bila povsod enaka. V severnih krajih dravske banovine je bila zadostna le za čebele, ki so si nabrale zimsko zalogo. Povoljna je bila po južnih, prav dobra, deloma izvrstna pa je bila po vzhodnih banovinskih srezih. Rekord sta dosegla Nedeljica z

47·80 kg in Cezanjovci z 46 kg. Takega uspeha na ajdovih pašiščih niso naše opazovalnice zabeležile še nikdar. Zadnji največji donos je izkazal leta 1924. Vrzej, in sicer 41·95 kg.

Št. Vid nad Ljublj. Škofijskemu zavodu je neki čebelar iz Ptuja (ali okolice) ponudil med po 10 Din. Ali se še izplača čebelariti?

Virmaše pri Šk. Loki. Ajda je letos na peščeni zemlji bolj medila kot na ilovnati.

Boh. Bistrica. Od tukaj so se odpeljali štirje vagoni čebel na pašo.

Vavčja vas. Več čebelarjev ima mnogo finega cvetličnega medu naprodaj. Ponujajo ga po smešno nizki ceni, a ne dobe odjemalca.¹

Novo mesto. Čebelarji ob železniški progi so slabo odrezali. Postavili so ob njej preveč čebel. Po nekje je prišlo 300—400 panjev na 1 km.²

Lokove pri Mozirju. Med ajdo so se čebele močno klale. V tem primeru polijem v čebelnjaku po tleh nekoliko karbolne kisline. Z njo namažem tudi

spodnje strani brad. Po trikratnem maza-
nju ropanje preneha.²

V r ž e j. Ajda je dala letos mnogo manj
medu kakor lani. Običajno ropanje po
paši ni pri previdnih čebelarjih napravilo
nikake škode.

G u š t a n j. Medičarji ponujajo za med
po 7 Din. Čebelarjem pa se še ne zdi
vredno, da bi se organizirali.³

N e d e l j i c a. Močnejši panji so bili že
21. polni medu, a nismo mogli tretati, ker
med še ni bil pokrit in goden. Počakali

smo štiri dni, da bi med dozorel, tedaj
je pa paša prenehala.

P r o š n j a. Ker je prišel konec čebe-
larskega leta, prosi glav. poročevalec vse
gg. sotrudnike, da mu s prihodnjim me-
sečnim poročilom, to je v oktobru, pošljejo
izpolnjene vprašalne pole za letno
poročilo.

¹ Blagovnemu oddelku ga ni nihče ponudil. —
² Jaz bi boljše postopanje priporočal. — ³ Glej
članek »Cene medu« v današnji številki!

Mesečni pregled za avgust 1930.

Kraj	Višina nad morskim m	Označba opazo- vane a panja	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo										
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg	največ pridobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
			1.	2.	3.	1.	2.	3.														
			mesečni tretini dkg						ori- dobil	oo- rabil	dkg	dne	C°									
1. Ljubljana . . .	305	A.-Ž.	275	395	465	—	—	45	1090	—	105	20	+30	+10	+19.1	30	9	—	2	5	24	7
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	230	250	550	80	60	—	890	—	160	23	+29	+10	+19.2	30	9	—	2	4	25	8
3. Št. Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	110	280	860	60	30	40	1120	—	175	24	+30	+6	+17.5	30	9	—	1	9	21	24
4. Tacen p.Šmar- goro	314	A.-Ž.	205	270	1405	170	75	—	1235	—	245	24	+30	+9	+18.0	29	5	—	4	5	22	11
5. Škofja Loka .	349	A.-Ž.	—	45	815	115	40	70	635	—	165	25	+26	+9	+17.9	30	4	—	3	13	15	19
6. Virmaše pri Škofji Loki .	361	A.-Ž.	40	110	1360	175	65	30	1240	—	260	24	+27	+11	+19.4	30	8	—	3	14	14	29
7. Blej. Dobrava	577	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	1070	—	—	—	+30	+8	+17.8	30	6	—	7	10	14	2
8. Boh. Bistrica	540	A.-Ž.	10	145	295	120	70	25	235	—	65	19	+34	+4	+19.1	27	10	—	4	13	14	25
9. Dob	305	A.-Ž.	60	50	720	80	30	10	710	—	—	—	+35	+7	+20.9	28	6	—	4	16	11	6
10. Rova na Gor.	350	A.-Ž.	195	170	870	100	105	25	1065	—	170	23	+27	+6	+17.7	30	8	—	4	4	23	6
11. Breg-Križe .	483	A.-Ž.	—	60	760	—	50	—	770	—	130	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12. Cerknica . .	575	A.-Ž.	10	60	105	40	5	90	40	—	35	23	+27	+9	+17.0	29	10	—	2	8	21	24
13. Sv. Gregor pri Ortneku	736	A.-Ž.	—	60	48	100	50	40	—	74	24	19	+28	+9	+18.9	31	6	—	3	8	20	12
14. Krka	300	A.-Ž.	40	125	1245	125	70	—	1215	—	190	25	+29	+8	+19.5	27	4	—	4	7	20	8
15. Vavčja vas p. Semiču	280	A.-Ž.	—	360	1110	115	30	—	1325	—	175	22	+25	+10	+17.2	31	4	—	1	8	22	20
16. Novo mesto .	180	A.-Ž.	30	110	1950	50	90	—	1950	—	290	25	+33	+7	+20.5	29	7	—	3	12	16	11
17. Ptuj	221	A.-Ž.																				
18. Lokove pri Mozirju	465	A.-Ž.	45	10	195	65	90	10	95	—	40	28	—	—	—	30	9	—	3	18	10	22
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	370	385	840	80	55	—	1460	—	135	24	+23	+7	+15.3	30	6	—	2	17	12	20
20. Orehova vas pri Mariboru	270	A.-Ž.	40	160	2190	45	45	—	2300	—	330	27	+31	+8	+25.6	27	7	—	7	9	15	16
21. S. v. Duh na Ostr. vrhu . . .	536	A.-Ž.	—	35	75	70	10	5	25	—	20	24	+26	+6	+15.5	28	9	—	4	8	19	11
22. Vrže p. Ljut.	176	A.-Ž.	90	890	1340	—	—	20	2300	—	270	22	+30	+8	+19.0	31	8	—	6	13	12	19
23. Cezanjovci .	182	A.-Ž.	190	1250	3220	50	10	—	4600	—	500	24	+28	+8	+20.4	29	12	—	3	12	16	18
24. Guštanj . . .	398	A.-Ž.	—	65	345	—	—	210	200	—	100	23	+28	+3	+16.9	27	6	—	4	7	20	17
25. Jarenina . .	262	A.-Ž.	260	210	220	90	10	—	590	—	60	23	+29	+4	+20.0	28	6	—	4	10	17	26
26. Nedeljica pri Turnišču . . .	170	A.-Ž.	305	1555	2920	—	—	—	4780	—	475	27	+30	+9	+19.5	29	7	—	3	8	20	22

Prazen strah.

I. Kosi v Celju.

Dobro je sicer, če se čebelar boji gnilobe in če se je izogiba, recimo, kot vrag križa, vendar tudi pre-nagljenost ni dobra. Nekdo, še začetnik, je kupil nekoliko ur daleč v hribih čebele.

Pri prenosu na dom se mu je pri enem panju satje podrlo, zalega strla, da se je potem seveda različna brozga iz satja cedila.

Sosednji čebelar je prišel pogledat in se hudoval nad to »svinjarijo«. Vzel je tri sate s seboj, ter ukazal prizadetemu, da mora ostalo vsebino v panju takoj uničiti, ker je gnilobna.

Ta se je ustrašil v mnenju, da je res gniloba, ter vsebino res uničil. Ker pa je bil panj, v katerem je bila ponesrečena

družina, dunajski dvojček in je bila sosednja družina, ki je ostala nepoškodovana, popolnoma zdrava, ter je prizadetemu čebelarju tudi prodajalec čebel pisal, da nikdar ni imel gnilobe in tudi o omenjenih treh satih ni nič slišal, kaj se je zgodilo z njimi, je začel dvomiti o resničnosti gnilobe, ter panje zahteval od tistega, ki mu je ukazal panje uničiti.

Toliko sem zvedel od prizadetega čebelarja, ko sem bil poslan od celjske »Zveze«, da preiščem zadevo, ki je opisana v »Sl. Č.« v 9. št. pod naslovom: »Der Vogel Strauss«. Čebele sem našel popolnoma zdrave, s piscem članka pa nisem mogel govoriti, ker je neznano kam odpotoval, baje prej, nego je dobil mojo dopisnico z obvestilom, da pridem.

Žal je provzročila ta zмота dvema škodo: čebelarju, ki si je uničil čebele, in »Zvezi«, ki ima stroške za izvedenca.

Društvene vesti.

Izvršena predavanja: Dne 13. junija t. l. se je vršilo celodnevno predavanje v Ljutomeru, kjer je predaval g. Okorn o čebelnih kužnih boleznih. Predavanja se je udeležilo 25 čebelarjev.

Dne 22. junija pa je g. Okorn predaval tudi v Obrežu pri Središču ob Dravi o splošnem čebelarstvu, o prevažanju čebel na pašo itd. Predavanja se je udeležilo 18 čebelarjev.

G. Andrej Pikel je predaval v Grižah pri Celju o čebelnih kužnih boleznih, ropanju čebel, o posodi za med in odevanju čebel. Predavanja se je udeležilo 16 čebelarjev.

Mali oglasi za prodajo medu in voska. Odbor našega društva je na svoji zadnji seji sklenil brezplačno objavljati naslove naših članov, ki imajo naprodaj med in vosek. Za take oglase je tajništvu sporočiti ime in priimek prodajalca in njegovo bivališče ter množino medu oziroma voska, ki ga ima naprodaj. Čebelarji, poslužujte se te ugodnosti!

Ponudbe bomo objavljali pod naslovom »Borža za med in vosek«.

Važna odločba železniške direkcije v Ljubljani. Od železniške direkcije smo prejeli sledeči dopis:

»Z ozirom na osebno intervencijo funkcionarja naslovnega društva naznanjamo, da smo dali progovnim sekcijam našega območja nalogo, da dovolijo začasno postavitvev čebel na pašo na tujem svetu brez vseh formalnosti, postavitev čebel v bližini postaj pa da dovolijo le v primerni oddaljenosti od železniškega sveta, da

čebele ne bodo nadlegovale strank in potnikov, ter da lastnike panjev opozore, da postavijo panje v železniški požarni rajon na svoj lasten riziko in da za primer kake poškodbe (n. pr. zanetive po izmetanih iskrach) nimajo terjati od železniške uprave nikakršne odškodnine.

Dovoljenja za postavitev čebel na železniškem svetu se ne bodo izdajala.

Prosimo, da opozorite svoje člane, da postavijo čebele v železniški požarni rajon na lasten riziko in da za primer poškodbe nimajo nikakršne pravice do kake odškodnine od strani železnice.«

Čebelarji naj v lastno korist skrbe, da bodo upoštevali gornje predpise.

Zapisnik seje ožjega odbora osrednjega društva v Ljubljani, ki se je vršila dne 4. septembra 1930.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Arrigler, Babnik, Bukovec in Dermelj.

S pozdravom in ugotovitvijo sklepčnosti je otvoril g. predsednik sejo in prosil g. Arriglerja, da poda poročilo o uvedbi kontrole medu. G. Arrigler je prebral in razložil svoje poročilo, ki vsebuje sledeče smernice:

Kontroliranje medu je neobhodno potrebno. Izvede naj ga osrednje društvo le za svoje člane. Namen kontrole je dvigniti zaupanje odjemalcev do medu in ohraniti pravično ceno. Za to bodo potrebni sposobni, strogi in objektivni pregledniki, ki bodo imeli določen delokrog. Zato bo potrebna še posebna izobrazba kontrolorjev. Nadzorno

oblast nad pregledovalci naj vodi glavni odbor, ki bo nabavil vse potrebne tiskovine. Posoda s pregledanim medom dobi etiketo in še poseben kontrolni trak. Za pregled medu plača čebelar malo pristojbino.

Odbor je vzel poročilo na znanje. Otvorila se je o tem debata. Končno je bil naprošen in izvoljen g. Bukovec za glavnega pregledovalca, ki bo sestavil pravilnik za pregledovalce in za podrobno izvedbo te akcije. Člani čebelarji se bodo seznanili s pregledom medu s posebnim člankom v našem časopisu. Vse stroške te nove akcije prevzame upravni oddelek. Skrbeti pa je, da se bo pregledovanje medu izplačevalo samo.

Zapisnik zadnje seje ni bil prebran, ker je bil objavljen itak v 9. številki lista.

Tajnik je prebral vse dopise, ki jih je odbor vzel na znanje. Odbor pa mu je naročil, naj pošlje okrajnemu načelstvu v Ptujju dopis, s katerim naj vpraša, kako se misli zatreti čebelna kuga v občini Cirkovcih. O tem je obvestiti tudi »Zvezo« v Celju. Banski upravi pa naj se odpošlje prošnja, da bi izdala sporazumno s Čebelariskim društvom ter kmetijskimi in veterinarskimi strokovnjaki, vsem veterinarskim postajam navodila za postopanje pri ugotovitvah kužnih čebelnih bolezni, ker so se do sedaj izvajale različne metode.

Banski upravi naj se odpošlje tudi vloga za podporo za tečaj o kužnih čebelnih boleznih, ki se bo vršil dne 19. in 20. septembra. Davčni upravi je poslata prošnja za odpis davka za Blagovni oddelek. Ako nam davčna oblast ne bo uslišala prošnje, bo pač treba misliti na ustanovitev zadruge, ki bo delovala namesto blagovnega oddelka. G. Bukovec je predlagal, da bi se v listu dovolila za člane brezplačna borza za prodajo medu in voska, kar je bilo sprejeto. V listu naj se priobčujejo le imena in kraji prodajalcev in množina medu.

Dalje je odbor pripravil vse potrebno za tečaj o kužnih čebelnih boleznih, ki se bo vršil dne 19. in 20. septembra.

Odbor je dalje razmotrival vprašanje o članskih izkaznicah in o popustu članom pri naročbah čebelariskih potrebščin.

Končno je poročal še g. Arko kot vodja blagovnega oddelka o tekočih zadevah tega oddelka. Zaradi večje porabe medu bo tajnik vložil prošnjo na vodstvo bolnice in vojaško oblast, ter priporočal nakup medu za bolnike oziroma vojake.

Ker ni bilo drugih predlogov, je g. predsednik sejo zaključil.

Podružnične vesti.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odbovno sejo v sredo dne 15. oktobra t. l. ob osmih zvečer pri »Nacetu«.

Izpit za učitelja čebelarstva je z odličnim uspehom napravil na dunajski čebelarški šoli g. Ludovik Puš, predsednik novomeške čebelarke podružnice in odbornik osrednjega društva, ki je

dobilo na ta način novo odlično kvalificirano učno moč za predavanja in tečaje. G. Pušu k izpitu čestitamo, želeč mu pri delu za napredek čebelarstva lepih uspehov. — Za novomeško podružnico: Lilija, tajnik.

Predavanja v oktobru: Dne 12. oktobra t. l. bo predaval g. A. Bukovec v Gorjah pri Bledu o zazimovanju čebel.

Drobiž.

Kolika naj bo razdalja od srede do srede sata? Splošno je ukoreninjeno mnenje, da morajo biti ulice med sati 10 mm široke, satniki pa 25 mm. Po tem računu bi znašala razdalja od srede do srede sata 35 mm. Gospod Anton Žnidersič je pa pri svojih tisočeri eksportnih panjih napravil drugačne izkušnje. Satnike je imel opremljene z osnovami (s trakovi satnic). Dokler je znašala razdalja ulic le 10 mm, niso hoteli roji, ki so jih vsadili v take panje, staviti satja natančno po sredini satnikov.

Ako se je roj n. pr. zbral na satnikih na desni strani panja, je podrl osnove in zgradil sate nekoliko proti levici od sredine satnikov, torej je premaknil »os« vsakega sata v stran. Na podlagi nešteti merjenj je g. Žnidersič dognal, da mora znašati razdalja od sata do sata $11\frac{1}{2}$ mm, od srede do srede sata pa (25 in $11\frac{1}{2}$) $36\frac{1}{2}$ mm. V panjih s temi merami so roji stavili satje točno po sredini satnikov.

Te vrstice so namenjene vsem izdelovalcem panjev, mizarjem po poklicu in samoukcom, ker opažam, da pri izdelavi A. Ž. panjev ne

upoštevajo dovolj pravilne razdalje.

Nova razstojišča iz pločevine, ki jih ima na zalogi naš blagovni oddelek, so v nasprotju z dosedanjimi izdelana do lasu natančno po pravilnih merah, t. j. razdaljah, ki jih je dognal g. A. Ž.

Pojasnilo g. Ivanu Kristanu v Št. Jurju. Na vaše vprašanje, ki je bilo objavljeno v osmi številki »Sl. Č.« med »Drobižem« pod napisom »Der Vogel Strauss«, vam naznanjam, da je ljubljanski bakteriološki zavod preiskal vaš primer »gnilobe« in ugotovil, da zalega ni obolela zaradi kake kužne bolezni. Dognano je, da je zalega pomrla zaradi nekužne gnilobe. To pojasnilo mi je dal sam šef omenjenega zavoda, gospod dr. Kern. Ali vam to zadostuje?

Čast naši železniški direkciji in našim vrlim železničarjem! Od mnogih strani smo prejeli obvestila, da je tudi letos železniško prometno osebje veliko pripomoglo, da se je prevoz čebel v ajdovo pašo in nazaj izvršil brezhibno. Najbolj se imajo čebelarji prevaževalci

zahvaliti ljubljanski železniški direkciji, ozir. gospodu nadzorniku Jelašiču, ki je ljubeznivo pomagal, da ustreže najrazličnejšim željam prevaževalcev. Enako hvalo smo dolžni tudi gg. načelnikom postaj, prometnim uradnikom in ostalemu prometnemu osebju, ki so storili vse, da so se prevozi izvršili brez težav in škode.

Gniloba v občini Cerkovcih na Dravskem polju. Občina Cerkovci je tik pred letošnjo ajdovo pašo prepovedala uvoz tujih čebel v pašo zaradi gnilobe, ki se je pojavila v nekem čebelnjaku.

Okrajno glavarstvo v Ptujju je sedaj naše društvo obvestilo, da se je v Cerkovcih doslej uradno ugotovilo v petih čebelnjakih 23 okuženih panjev.

Ljubljanski bakteriološki zavod je preiskal satje iz okuženih panjev in ugotovil, da je zalega napadena od gnilobe in kuge čebelne zalege, kar se le redkokdaj pripeti.

Zasebno smo pa bili zvedeli, da so brščas okuženi vsi čebelnjaki v Cerkovcih in da se vrši akcija, da bolezen temeljito zatro. Oblosti nameravajo vse panje uničiti. Da preprečijo okuženje drugih čebel, bodo tudi prepovedali prodajo medu iz okuženih čebelnjakov. Le na ta način, oziroma s prav odločnimi dejanji bo mogoče bolezen v občini iztrebiti.

Kaj je s pravilnikom za zatiranje živalskih kužnih bolezni? Že precej dolgo imamo nov zakon o zatiranju živalskih kužnih bolezni. Čakamo pa še vedno pravilnika za pobiranje teh bolezni. Brez njega ni mogoče enotno, pravilno in uspešno postopati, ker manjka točnih navodil. Zato tudi veterinarski organi pri najboljši volji ne morejo storiti tega, kar bi bilo potrebno, ker nimajo uradnih predpisov za poslovanje pri čebelnih boleznih. Nerazumljivo je, zakaj odlašajo z objavo pravilnika.

Dobra letošnja medena letina v Nemčiji bo še bolj otežkočila uvoz medu iz tujih dežel. Zlasti Amerika kot največji nemški dobavitelj medu, je zaradi dobre letine jako prizadeta. Vendar so ameriški čebelarji kljub zvišani nemški uvozni carini in dobri letini v Nemčiji poslali velike množine medu na nemška tržišča. Znižali so cene svojemu blagu tako zelo, da lahko z uspehom konkurirajo z nemškim medom.

Zanimive ugotovitve in domneve glede naše čebele. Na čebelarški razstavi v Ulmu v Nemčiji je opazil čebelarški znanstvenik dr. Götze iz Landsberga, da se čebele, ki jih je razstavil nadučitelj Mack iz Neuensteina v Württenberski, znatno razlikujejo od drugih. Preiskal je

več teh čebel in dognal, da so ožje čez prsi in v boku, imajo pa daljše jezičke (rilčke). Dr. Götze piše: »Zdi se, da se vitkost noriške (slovenske) čebele bolj uveljavlja. Vsekakor imajo čebele z dolgim jezičkom, ki jih vidimo tu pa tam v Nemčiji, svojo značilnost. Upravičeni smo, da smatramo stari Norikum za pribežališče čebele medarice v ledeni dobi in da so tam še neposredne potomke stare terciarne čebele, prav tako, kakor to domneva Skorikow o Kavkazu. Ta čebela naj bi bila torej imela dolg jeziček. Potemtakem je dolgojezičnost primitiven znak.

Izvor čebel v Nemčiji, o kateri si moramo predstavljati, da je bila po ledeni dobi s čebelami nanovo naseljena, nam je vsaj deloma iskati v noriških (slovenskih) čebelah, ki jim je prizanesla ledena doba. To je očitno na čebelnih plemenih alpskega ozemlja, pa tudi na Mackovih čebelah iz sosednjega Schwarzwalda. Vse te oblike čebel so manjše kakor severna (črna) čebela, toda v vsakem pogledu bolj vitke.

Da si zapomnimo! Pri nekem ljubljanskem trgovcu, ki v zadnjem času zelo šari z medom in ga z veliko reklamo ponuja po nenavadno nizkih cenah (ajdovca in hojevca po 12 Din kilogram, cvetličnega po 16 Din kilogram), sem si nedavno ogledal njegov med in njegov način prodaje. Med pogovorom sem mu izrazil začudenje, da ima tako malo ozira do malih čebelarjev, ki jim plačuje med po tako neverjetno nizkih cenah (cvetličnega po 11 Din kilogram, ajdovca in hojevca pa še slabše). Odgovoril mi je, da je skoraj ves med kupil od velečebelarjev. — Lahko je razmetavati blago tistemu, ki ga pridela več tisoč kilogramov. Tega mali čebelar ne more, ker so pri malem čebelarstvu (20—50 panjev) režijski stroški neprimerno večji nego pri velečebelarstvu (s po več sto panji).

Naši velečebelarji so skoraj brez izjeme popolnoma brezbrizni za splošno čebelarstvo. Med njimi ni niti enega, ki bi nesebično pomagal društvu pri pospeševanju čebelarstva. Ni mi znano, da bi se kdo izmed njih količkaj potrudil za splošni čebelarški napredek. Velečebelarji so tisti ljudje, ki niso prav ničesar, pa prav ničesar sejali, pa le najbolj žanjejo. Društvo in društvene ustanove poznajo samo takrat, kadar jih čevelj žuli. Mali čebelarji so bili tisti, ki so v Sloveniji orali čebelarstvo ledino. Njih delavnosti in ljubezni do čebelarstva se imamo zahvaliti, da je pri nas čebelarstvo kolikor toliko napredovalo. Mali čebelarji so tisti, ki so že

od nekdanj kader vnetih propagatorjev umnega čebelarstva in ki delujejo kot organizatorji, dopisniki »Slov. Čebelarja« in predavatelji. Oni so tisti, ki pri vsaki priliki pomagajo čebelarstvom z nasveti in tudi z dejanji. Velečebelarji pa gledajo ves čas ob strani in ne poznajo nikakih žrtev za splošno dobrobit.

Razmere nas silijo do teh ugotovitev. V najnovejšem času se množe velečebelarji kakor gobe po dežju. Ljudje, ki nimajo niti pojma o čebelarstvu in ki sami niso zmožni pošteno opravljati niti 10 panjev, snujejo čebelarstva po 100 in še več panjev. Izredno ugodna hojova letina leta 1928. je zapeljala razne ljudi, da poskušajo svojo srečo z velečebelarstvom. Vnovič poudarjamo, da so pašne razmere v Sloveniji take, da morejo velečebelarji živeti le na račun malih čebelarjev. Za to imamo dovolj žalostnih dokazov. Da pa ne bo nesporazumljen, omenjam še, da veljajo naše besede le velečebelarstvu, ne pa velečebelarjem. Nam je za stvar, izključujemo pa osebe

Vesela vest, če je resnična. Sporočili so nam, da je naš čebelarški mojster g. Anton Žnideršič prodal svojo tvornico v Ilirski Bistrici in da se bo preselil v Maribor. Upajmo, da bo stopil v krogi pospeševalcev čebelarstva v mariborskem okrožju.

Ali naj gnilobne panje zažveplamo ali zdravimo? V letošnjem aprilu so zborovali v Rosenbergu pri Zugu švicarski čebelarški nadzorniki, da se pomenijo o zatiranju kužnih bolezni. Čebelar Dambach je predaval o razkuževanju in zdravljenju okuženih panjev. Gnoloba je ozdravljiva, kuga čebelne zaloge pa ne. Gnolobo je mogoče ozdraviti le v dobi od maja do avgusta meseca. Čebele moramo omesti v večji zaboj, ki ima velike dušnike iz žičnate mreže. Potem jih za tri dni postavimo v temno hladno klet in jih po potrebi krmimo. Panje temeljito razkužimo, satje in satnike požgemo, razkužene panje pa opremimo z novimi satniki s satnicami. Ometene čebele, ki so bile v kleti, vsadimo potem v razkužene panje in jih močno krmimo z zdravim medom, ki pa ne sme biti od domačih čebel. 99% družin ozdravi na ta način.

Razkuževanje moramo izvršiti kar najvestneje. Najmanjša površnost lahko pokvari vse.

Ta način zdravljenja je že učil Anton Janša. Po švicarskih izkušnjah je zanesljiv, zahteva pa mnogo truda, dela in vestnosti. Ne smemo prezreti, da uničenje gnilobnih panjev vzame čebelarju vse veselje in energijo.

Brez dvoma pa je, da je tak način zdravljenja priporočati le čebelarju, ki je strokovno dovolj izobražen in v vsakem pogledu zanesljiv. Treba pa je, da mu pomagajo izkušeni čebelarji, ki jih določi organizacija.

Za tak način zdravljenja se smemo odločiti šele na podlagi preiskave okužene zaloge po bakteriološkem zavodu v Ljubljani, kajti ako je v čebelnjaku kuga zaloge, je kakor že omenjeno, ozdravljenje čebel izključeno.

Medu bo še zmanjkalo! V naših krajih na Dolenjskem se je začela kuhati v večji množini medica, ki je izborna pijača ter ima celo 14 stopinj jakosti, kadar je zrela.

Tistim našim čebelarjem, ki so večji posestniki in trgovci in zaposlujejo po več delavcev, katerim je treba dajati hrano in običajno pijačo, bo medica prav dobro došla, da jim ne bo treba kupovati dragih pijač. Več teh je že začelo kuhati to pijačo, in sicer kar na debelo. Tudi gostilničarji so se začeli zanimati zanjo in jo naročajo, ker jo gostje zahtevajo.

Sedaj so na vrsti pičle zaloge iz l. 1928., pa kmalu bodo pošle, potem pa pridejo na vrsto tisti čebelarji, ki ponujajo med po 8 do 10 Din za kilogram. I. K.

Juriš na ajdo. V okolici Radohove vasi so letos čebelarji iz raznih krajev napeljali toliko čebel, da je bila nevarnost, da bomo pripeljali prazne panjove nazaj. V posameznih vaseh jih je bilo po več kupov nagromadenih, seveda največ A. Ž. panjev. V eni vasi sem jih naštel 160.

Res je bila ajda tu s prvega precej bolj razvita kakor v drugih krajih. Marsikdo si je mislil, da bo zanj prav dobro. V Veliko Loko niso hoteli peljati, menda zato, ker so se ustrašili, ker je obč. odbor na predlog nekega odbornika čebelarja sklenil, da bo treba od vsakega pripeljanega panja plačati 10 Din v občinsko blagajno.

V okolici Radohove vasi so dobile čebele zimsko zalogo. Le prav živalni panji so nanesli par kilogramov v medišče. V Vel. Loki je bilo precej bolje. I. K.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

blagovnega oddelka »Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani«, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. avgusta 1930 za društvene člane.

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli			
1	A.-ž. panj na 9 satnikov in z verando, najsolidneje izdelan	275	—
1a	A.-ž. panj na 10 satnikov in z verando, najsolidneje izdelan	290	—
Kovinski deli za A.-ž. panj:			
2	Palica, napol jeklena, 38 ali 40 cm (za 9 ali 10 satnikov)	1	—
3	Nosilec za matično rešetko	1	25
4	Tečaj (pant) za vrata, desni ali levi	1	50
5	Sklepna spona (šarnir) za brado, 1 par	1	25
6	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	4	—
6a	Mreža, žična, pocinkana, m ²	36	—
7	Zapah za okence, 1 par (desni in levi)	1	50
7a	Vijak s polokroglo glavico, za zapah za okence		05
8	Polzaporica, velika, za vrata		50
8a	Polzaporica, manjša, za zaklopnico in deščico pri okencu		25
9	Blazinica za polzaporico, iz žice		20
9a	Blazinica za polzaporico, iz železne pločevine		75
10	Vijak, lesni, za šarnirje in pločevinaste blazinice		05
11	Rinčica z vijakom, la, zelo močna, za okence	1	—
12	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, za 1 panj	8	—
12a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, m ²	75	—
13	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, za en panj	14	—
13a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, m ²	140	—
14	Matična rešetka, sestavljena iz kovinskih palčic, »Tiger« 24 × 13 cm	10	—
15	Matična rešetka, sestavljena iz lesenih palčic, za en panj	10	—
16	Kvačice, pocinkane, 1 kg	16	—
17	Razstojšče iz pločevine namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
18	Satnik za A.-ž. panj, nezbit	1	50
19	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
20	Zapah za žrelo, kovinski, enostranski	2	—
20a	Zapah za žrelo, kovinski, dvostranski	2	—
21	Babica (vijak za montiranje kovinskega zapaha na panj)		10
Kovinski deli za A.-ž. panj so:			
6 kom. št. 2; 2 kom. št. 3; 2 kom. št. 4; dva para št. 5 (ako je brada pri medišču nepremična, potem le en par št. 5); 2 kom. št. 6; dva para št. 7; 4 kom. št. 7a; 1 kom. št. 8; 4 kom. št. 8a; 3 kom. št. 9 ali 9a (1 za vrata in 2 za zaklopnico pri verandi) potrebno število št. 10; 2 kom. št. 11; 1 kom. št. 12, ali št. 13, ali št. 15, ali 2 kom. št. 14; ¼ kg št. 16 ali 8 kom. št. 17.			
B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.			
23	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
24	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
25	Čebelarsko pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	40	—
26	Čebelarsko pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	46	—
27	Pajčolan, navaden	30	—
28	Pajčolan z žimnatim vložkom	40	—
29	Čebelarske rokavice iz gumija, vrhnji del iz tkanine	60	—
29a	Čebelarske rokavice cele iz gumija	75	—
30	Čebelarska pipa (Dathejeva)	60	—
31	Kadilnik na meh	75	—
32	Samokadilnik »Vulkan«	130	—
33	Euskol, kadilo za čebele, navaden, zavojček 9 kosov	6	—
33a	Euskol, kadilo za čebele, nemški fabrikat, zavojček 9 kosov	9	—
C. Satnice in potrebščine za žičenje.			
38	Deščica za prftrjevanje satnic	5	—
39	Kolesce za utiranje žice	18	—
40	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	55	—
41	Šilo za vrtanje luknjic	3	—
42	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratze«)	42	—
43	Svetiljka za gretje kolesca	9	—
44	Topilnik za vosek s svetiljko za zalivanje satnic (brez cevke)	24	—
45	Cevka za zalivanje satnic	6	—
45a	Garnitura za zalivanje satnic (1 kom. št. 44 in 1 kom. št. 45)	30	—
46	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
47	Žica, najfinejša, originalen pločevinasti zvitek	6	—
48	Satnice, 1 kg	65	—
49	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevši kalo	10	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njeга.			
51	Klešče za A.-ž. panj	28	—
52	Klešče za prečno satje	25	—
53	Zaklopna kozica za odlaganje satov	40	—
54	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-ž. panj	110	—
55	Sipalnik, lesen za A.-ž. panj, na 9 ali 10 satov	25	—
56	Strgulja za snaženje A.-ž. panja	10	—
57	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
65	Pitalnik za A.-ž. panj iz bele pločevine	16	—
66	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
67	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
68	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
69	Cevka za pitanje	3	—
70	Nož (rezilo) za izrezanje odprtine v slamnici za Gerstungov podstavek	12	—
71	Zamašek za odprtino v slamnici za Gerstungov podstavek	5	—
F. Matica.			
73	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	18	—
74	Kletka za matico pri označevanju	4	—
75	Matičnica (kletka), raznih vrst, od Din 2— do	10	—
76	Matičnica (kletka) za razpošiljanje po pošti	3	—
77	Pinceta (kleščice) za prijem matice	20	—
G. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.			
81	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	135	—
82	Vilice za odkrivanje satja	24	—
83	Nož za odkrivanje satja	10	—
84	Nož za izpodrezavanje satja v kranjičih	10	—
85	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	950	—
86	Čistilnik za med z dvojnimi sitom	130	—
87	Čistilnik za med, švicarskega sistema, za večji obrat	380	—
88	Sito, dvojno, za čiščenje medu	60	—
89	Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
90	Posoda za med, pločevinasta, za ¼ kg	3	—
91	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg	4	—
92	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg	7	—
93	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg	38	—
94	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg, znotraj vernirana	40	—
95	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za ¼ kg	4	—
96	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 1 kg	5	—
97	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 5 kg	12	—
98	Kozarec za med, brez pokrova, za ¼ kg	3	—
107	Etiketa, večja, enobarvna, 5 komadov	1	—
107a	Etiketa, manjša, enobarvna, za razne vrste medu, 7 komadov	1	—
107b	Etiketa, dvobarvna, za razne vrste medu, 5 komadov	1	—
H. Razno.			
114	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratze)	200	—
115	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratze)	30	—
116	Štula, odtočna	60	—
117	Odvijač za vijake	3	—
118	Šablona za zabijanje kvačic	12	—
119	Zabijač za kvačice	12	—
120	Tehtnica za opazovalni panj	1100	—
121	Stiskalnica za satnice	950	—
122	Načrt za Pavlinovo stiskalnico	35	—
123	Pitalnik za dunajski panj	35	—

P. n. podružnicam izven Ljubljane, ki bodo naročale čebelarstvo orodje in potrebščine za svoje člane, se bo pri večjem naročilu priznal primeren popust, da bodo stroški za pakovanje in prevoz manjši.